
Srdceryvné dílo nepochopeného Dobeše

Srdceryvné dílo nepochopeného Dobeše

PRAVO

21.1.2012 Právo Strana 6 Publicistika, autor: Marek Příbil

Nechci si hrát na doktora.

Ale kdybych byl psychiatr, patrně bych prohlásil, že klinického psychologa a nejlepšího polistopadového ministra školství Josefa Dobeše (VV) sužuje syndrom mocenské pýchy, narcistická porucha a že je manický. To poslední hravě správní drobet lithia v ranním čaji, předchozí dvě postižení jsou bohužel neléčitelná.

K diagnóze jsem dospěl jednak vysilujícím dennodenním sledováním projevů pana ministra. Mluví překotně. Je zvýšeně aktivní. Sype z rukávu jeden návrh za druhým. Občas se zhroutí jsa přepracován. Je tvrdohlavý tím, jak hájí navzdory doporučením expertů OECD jen svoji pravdu, že vysoké školství spasí výhradně příchod manažerů ze soukromé sféry a školné.

A jednak rozborem dvou posledních Dobešových vět. Tou první Právu sdělil: Neodstoupím, protože ani nevím, co se stalo. Reagoval tak na včerejší apel Univerzity Karlovy proti reformám VŠ, v polistopadové historii ojedinělý.

A druhou vzkázal rektoru UK Václavu Hamplovi, aby k němu přiklusal na kobereček s vysvětlením, proč podněcuje akademickou obec, tj. i studenty, k bouřlivým nepokojům a k vrhu devadesáti šťavnatých melounů z balkónu Právnické fakulty. Tolik ta reforma, převedeno na melouny peněžní, stála.

Ale aby bylo jasno. Opravdu nemám sebemenší zájem chlubit se, jak zvládám rozpoznávání neduhů Dobešovy nervové soustavy. Není to totiž žádná velká věda. Ta diagnostika je triviální, když k podobnému závěru dospěly tisíce lidí: Rada vysokých škol, Česká konference rektorů, akademická obec UK, 20 z 26 akademických senátů. Akorát ho pojmenovaly jinak.

Popisují totiž výstupy Dobešových poruch – návrhy zákonů o VŠ a finanční pomoci studentů, potažmo školném. To, že hrozí likvidace samosprávného vysokého školství. Devastace národa. Podřízení škol lokálním politikům a průmyslníkům. Zadlužení celé jedné generace absolventů. Přesun státních prostředků do bank (na úroky za půjčky za školné) na úkor rozpočtů VŠ.

Dobeš se tváří, jako kdyby slyšel kritiku vůbec poprvé, ačkoli ta hřmí nad českou kotlinou již měsíce. A protože ji holt ignoroval, UK musela povstát. Bránit všemi silami akademické svobody je totiž opravdu morální povinností každého člena akademické obce.

Obec UK, zúčastněná na čtvrtěčném shromáždění, co jako jeden muž schválila rezoluci proti novým zákonům, hrozí stávkami a demonstracemi. Náhle zbystřila ODS, TOP 09 a jistě i veverky. Od reformy v této podobě, tím i od Dobeše, dávají pomalu ruce pryč. Protože co když se přidá Masarykova univerzita a další? Tedy obrovská skupina voličů.

Politik Dobeš tak zůstává sám, nepochopen, nemilován, zostuzován pisálky mého typu, manželka i děti mají depresi. Je sám se svým srdceryvným dílem nepochopeného génia – reformou terciárního vzdělávání. A já už toho opravdu nechám. Do mrtvol se přece nekope. A to ani v nadsázce.